

РЕШЕНИЕ

№ 900

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мария Стоева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10736** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) против решение № 3830 от 18.10.2022г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по н.а.х.д. № 9558 по описа на СРС за 2022г., с което е отменен електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 4817635, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на И. Н. К. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и явно несправедливо – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата си и в писмени бележки касаторът излага доводи за законосъобразност на отменения електронен фиш, Моли решението на районния съд да бъде отменено, а отмененият с него електронен фиш – потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и моли съда да отмени решението на СРС и потвърди наказателното постановление.

Административен съд - [населено място], като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество съдът намира следното:

Не е спорно, че на 27.04.2021 г. в 14:12 часа, мобилна система за видеоконтрол „АТСС TFR1- M“ № 613 заснела лек автомобил Т. Х. Х. Л. с рег. [рег.номер на МПС] да се движи в [населено място] по [улица]срещу V МБАЛ С., с посока на движение от [улица]към [улица], с превишена скорост – 68 км/ч при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил впоследствие бил издаден от СДВР електронен фиш серия К № 4817635 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на И. Н. К. било наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева, в качеството му на собственик/ползвател на автомобила.

От представените в административната преписка данни за регистрацията на автомобила се установява, че заснетият автомобил е бил регистриран на 18.06.2020 г. в СДВР-ОПП на малолетното лице Н. И. К.. Заявлението за регистрация на превозното средство било подадено и свидетелството за регистрация е получено от И. Н. Н.. С електронен фиш серия К № 4817635 на И. Н. К. е наложена глоба за установеното с автоматизирано техническо средство нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, в размер на 50 лева, в качеството му на собственик/ползвател на автомобила.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че незаконосъобразно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя И. Н. К. за описаното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като не е регистриран нито като собственик, нито като ползвател на автомобила в информационните масиви на Пътна полиция. Няма и налична декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в която да се посоча, че именно той е управлявал автомобила на процесната дата. Според СРС за извършеното нарушение е следвало да бъде наказан собственикът на автомобила Н. И. К., а ако наказващият орган е приел, че лицето не може да носи административнонаказателна отговорност, тъй като е малолетно, видно от посоченото ЕГН, то е следвало да бъде наказано някое от лицата, посочени в чл. 26, ал. 3 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав намира решението за неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случай че различно от собственика лице е управлявало автомобила, разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, предоставя на жалбоподателя възможност в 14-дневен срок след

получаване на електронния фиш, да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

С разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП законодателят е въвел законова презумпция, че при неподаването на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш от собственика, същият се смята за извършител на констатираното с електронния фиш нарушение. Предвид тази презумпция, за административнонаказващия орган не съществува задължение да издирва лицето, управлявало засечения с техническо средство лек автомобил. В изпълнение на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП наказващият орган е изпратил електронният фиш на лицето по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, като в него изрично е указана възможността за подаване на посочената по-горе декларация. В случая И. К. не се е възползвала от предоставената и с чл. 189, ал. 5 ЗДвП възможност да обори пред административнонаказващия орган законовата презумпция, поради което правилно е ангажирана отговорността му.

От друга страна, в конкретния случай, видно от Справка за собственост на МПС, автомобилът е собственост на Н. И. К., който към момента на констатиране на нарушението е бил на 10 години и няма как да попълни декларация. Съгласно разпоредбата на чл. 129 СК, всеки от родителите може сам да представлява малолетното си дете, поради което съдът намира, че правилно е определен субектът на отговорност, предвид възрастта на детето. В случая И. Н. К. е разполагал с възможността му, дадена с разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, но не се е възползвал от нея, поради което се счита за извършител на нарушението.

Съдът неправилно е приел, че И. К. единствено е подал документите за регистрация на МПС. В справката за регистрацията, част от преписката, в графата „Собственици на превозното средство“ като собственик е записан малолетният Н. И. К., но в същата графа с отбелязване, че е подал и получил свидетелството за регистрация е записан И. Н. К.. След като е получил свидетелството за регистрация и липсват данни друг да е ползвател, като родител правилно е санкциониран като ползвател на автомобила.

Съдът не споделя и изводите на СРС, че за извършеното нарушение е следвало да бъде наказан собственикът на автомобила Н. И. К. или да бъде направена в него препратка към чл. 26, ал. 3 от ЗАНН. Съгласно § 1 от ДР на ЗАНН, по смисъла на този закон "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Електронния фиш съдържа предвидените от закона реквизити, в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, законодателят е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронния фиш - данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Посочената норма е специална спрямо нормите в ЗАНН, отнасящи се до реквизитите на наказателното постановление. В случая във фиша е посочено „собственник...ползвател:" и обстоятелството, че не е записано правното

основания за ползване на автомобила, не води до неговата незаконосъобразност.

С оглед гореизложеното, настоящият състав намира, че въз основа на събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че в случая законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. К. за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В случая е налице нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, а същата е била превишена от водача, обстоятелство, което е безспорно установено.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено, а наказателното постановление – потвърдено.

При този изход на спора, с оглед направеното от касатора искане, на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., на основание чл.63д, ал1 и ал.4 и ал.5 от ЗАНН във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3830 от 18.10.2022г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 9558 по описа на съда за 2022г. и вместо него:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 4817635, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА И. Н. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: